

Finansklagenemnda Skade

Avgjørelse FinKN 2026-217

3.3.2026

Fremtind Forsikring AS

Ansvar

Hund angrep hund – ansvar for hundeeier – skl. § 1-5 nr. 4 og hundeloven §§ 3, 4 og 27.

Sikrede og klager var på tur med hver sin hund i bånd. Hundene var et lite stykke unna hverandre da sikredes hund kastet seg bakover og løp mot og angrep klagers hund. Klagers hund fikk en bittskade som krevde veterinærbehandling og medisin, og hundens hofte kom ut av ledd under konfrontasjonen. Sikrede forklarte at hunden hennes, en schæfer, ikke hadde gjort noe lignende før, og at hundens bånd var kveilet to ganger rundt hånden til sikrede før hendelsen. Sikrede forklarte også at hun snudde og gikk en annen retning da hun så klager og hennes hund, da klagers hund bjeffet og hun ville unngå eventuell konfrontasjon. Klager forklarte at sikredes hund angrep uprovosert, at sikrede ikke hadde kontroll på hunden sin, og at klager selv måtte få hundene løs fra hverandre før sikrede kom bort. Klager påpekte at hennes hund ikke var aggressiv og dokumenterte det med uttalelse fra en hundetrener, og bekjente som kjente til hunden hennes. Sikredes ansvarsforetak mente at sikrede ikke hadde opptrådt uaktsomt etter skl. § 1-5 nr. 4, jf. hundeloven §§ 3 og 4, og at det dermed ikke forelå ansvarsgrunnlag og grunnlag for erstatning til klager. Nemnda kom til at saken måtte avvises av bevismessige hensyn.

Saksfremstilling

Saken gjelder krav om erstatning for skade voldt av hund under ansvarsforsikring.

Sikredes ansvarsforsikring dekker «sikredes rettslige erstatningsansvar for skade i egenskap av som privatperson».

Klagers hund ble angrepet av sikredes hund 10.10.25, da begge var ute på tur med hundene sine. Sikrede meldte selv inn skadehendelsen til foretaket 13.10.25. Sikrede beskrev hendelsen slik:

Jeg var på tur med hunden (schæfer). På gangveien, ca 30 meter unna ser jeg en person med en utagerende hund (Cavalier king charles). Hunden knurrer og bjeffer. Min hund har ingen reaksjon. Jeg velger å gå en annen vei for å unngå møtesituasjon. Vedkommende med den andre hunden går raskt etter oss og da hun er ca 10 meter bak oss, utagerer hennes hund igjen. Min hund kaster seg da brått i båndet, som jeg har surret to ganger rundt min hånd, bakover er og jeg glipper båndet. Min hund bjeffer og løper mot den andre hunden. Det blir mye bjeffing, det tar ca 15-20 sek fra jeg glipper båndet til jeg har kontroll på min hund. Den andre hunden har langt bånd. Hunden løp rundt eierens ben surret båndet seg og den fikk det rundt bakbenet, hvor eier også drar i båndet samtidig. Når hun skulle gå hjem til seg selv, noen meter unna, halter hunden/vil ikke gå på bakbenet som båndet hadde vært surret. Det var ingen tegn til skade utover det. Jeg kunne ikke se at min hund bet den andre hunden. Det var ingen tegn til bitt eller blod. Noe eier og eiers mor bekreftet etter kontakt senere på kvelden. Når de kom til dyrlege og barberte benet kunne de se to små prikker som tyder på bitt. Men det har ikke vært blødning så kan derfor ikke være alvorlig. De mener min hund har revet hoften ut av ledd på den andre. Hvis det hadde vært tilfelle hadde den hunden hatt betydelige bittskader. Jeg mener hoften ble skadet pga bånd som surret seg og eier dro i dette. De mener min hund er fare for andre dyr. Vi har aldri tidligere hatt hendelser med hunden og mentaltest viser den har ingen aggresjon.

Videre beskrev sikrede følgende om selve skaden:

Hofte ut av ledd på hund sitt bakben. Lite overflatebitt iflg bilde, som nok har oppstått ved kraftig bjeffing mot. Hadde min schæfer gått inn for å bite denne hunden hadde det vært mye større skade. Jeg har møtt hundeeier og denne hunden ved mange anledninger da vi ikke bor så langt fra hverandre. Hver gang utagerer hunden hennes og hun sier min hund er så redd for schæfere skjønner du. Jeg har også bedt henne ved flere anledninger å da holde litt avstand. Hun går med fleksiline og hensyntar dette i svært liten grad, derfor går jeg andre veier når jeg møter henne når det er mulig.

Sikrede la ved SMS-korrespondanse hun hadde hatt med klagers mor etter skadehendelsen. Korrespondansen viste at klagers mor og sikrede var uenige om hendelsesforløpet. Sikrede skrev blant annet følgende:

(...) Nå har det seg jo slik at hunden hennes har en utagerende atferd innimellom mot enkelte andre hunder. Når jeg så de kom og hennes hund knurret og bjeffet så gikk jeg en annen vei. De kom etter og hennes hund bjeffet og knutret igjen, da snudde min hund seg brått og kastet seg rundt. Hvor jeg da glapp båndet. Absolutt veldig beklagelig. Men jeg vil jo si at det er delt skyld her da min hun aldri ville ha reagert slik om den ikke følte det som en trussel. At den surret båndet rundt benet sitt og datteren din dro i båndet var jo et uhell i situasjonen som oppstod. Jeg kan betale halve egenandelen, da jeg anser det som delt skyld. (...)

Korrespondansen viste videre et bilde av klagers hund sitt bein, hvor det syntes to prikker, sammen med beskrivelsen «Han er bitt». Det fremgikk videre at klagers mor ba sikrede om å dekke alle kostnader som følge av skaden, og at partene var uenige om hvorvidt hofte kom ut av ledd på grunn av sikredes hund.

Den 16.10.25 rettet klager krav mot foretaket. Klager dokumenterte foreløpige veterinærutgifter på mer enn kr 20 000, og krevde alle veterinærutgifter, medisiner, nødvendig utstyr og transportkostnader dekket fullt ut gjennom sikredes forsikring. Klagers mor sin beskrivelse av skadehendelsen følger under. Sekretariatet har byttet ut hundens navn med H:

(...) hadde gått tur med hunden H i bånd og var nesten hjemme da den andre hunden, en schæfer, oppdaget H. Den rykket plutselig til med stor kraft for å løpe mot H.

Eieren klarte ikke å holde igjen og mistet kontrollen over hunden, slik at båndet glapp.

(...) stod alene med sin lille hund da schæferen løp rett mot dem og angrep.

Angrepet var voldsomt, og eieren gikk ikke imellom og forsøkte heller ikke å hjelpe.

(...) måtte stå alene og prøve å få løs schæferen selv, mens hun forsøkte å beskytte H så godt hun kunne.

Etter hendelsen ringte (...) foreldrene sine i panikk. Hun gråt og fortalte at hun måtte bære H inn, fordi han hadde store problemer med å gå.

(...)

Foretaket avsto dekning i e-post til klager 27.10.25. Foretaket begrunnet avslaget med at det ikke forelå ansvarsgrunnlag og heller ikke var sannsynliggjort årsakssammenheng, da det ikke var dokumentert at sikredes hund hadde påført H skaden som gjorde at hofte gikk ut av ledd.

Klagers mor klaget på avslaget, og beskrev hendelsesforløpet igjen:

Fredag 10. oktober 2025, litt før kl. 18.00, gikk min datter (...) tur med sin hund H i bånd. Hun gikk sin faste rute og var på vei hjem.

Da de var bare få meter fra sin egen inngangsdør i (...), oppdaget (sikredes) schæfer H, schæferen rykket kraftig til og løp rett mot dem. Schæferen bjeffet også voldsomt.

(Sikrede) mistet kontrollen over hunden og mistet båndet. Båndet sier hun selv i sin forklaring at var surret to ganger rundt hånden hennes. Dette viser at hunden hennes har rykket voldsomt til.

Schæferen løp rett på H og angrep voldsomt.

(...) stod alene og prøvde desperat å beskytte sin lille hund, mens (sikrede) ikke grep inn og ikke hjalp til under angrepet.

Klagers mor påpekte videre at sikredes forklaring var feil, blant annet fordi H var en rolig, vennlig og sosial hund, og at det var feil at H var «utagerende, bjeffet og knurret». Videre var det ifølge klagers mor en urimelig påstand fra sikrede at hun snudde og gikk en annen vei, da hendelsen fant sted bare noen meter fra klagers inngangsdør, og H ikke ville løpt vekk fra hjemmet. Det måtte derfor være sikredes hund som løp mot klagers hund, og ikke motsatt. Videre mente klagers mor at sikrede ikke hadde hatt kontroll på hunden sin, slik hundeloven § 4 bestemmer. Klagers mor viste også til at de hadde videoopptak av at sikrede beklaget seg overfor klager, og mente at følgende utsagn fra folk som kjente H underbygget at H ikke var aggressiv:

(...)

Alle beskriver H som en rolig, snill og trygg hund som aldri har vist tegn til aggresjon eller utagering.

Flere av disse uttalelsene ligger offentlig på (...) Facebook-innlegg og kan dokumenteres ved behov.

I tillegg har vi fått skriftlig uttalelse fra kennel-eier (...), hvor H har vært flere ganger på ferie.

Hun skriver at H aldri har vist noen form for aggressiv adferd, og at han alltid har gått fint sammen med andre hunder.

Også hundefrisørene som har hatt H til stell på (...) beskriver ham som en snill, rolig og trygg hund, som aldri har vist uønsket oppførsel.

Vitneerklæring fra hundeinstruktør:

Vi har også mottatt en skriftlig uttalelse fra (...), som arrangerer såkalte poteturer med 25–30 hunder per gang, og som har arbeidet med hundeadferd og mentalitet i over ti år. Hun skriver at hun har hatt både H og (klager) med på flere slike turer, der mange hunder med ulik adferd møtes.

Hun beskriver H som «en glad og fornøyd hund, som aldri har vist noen form for aggresjon, frykt eller dominans». Videre påpeker hun at selv om H hypotetisk skulle ha bjeffet (for å få avstand), kan dette ikke forsvare at (...) schæfer biter og angriper. Hun viser også til at bitt og skadesituasjonen er dokumentert av veterinær.

Uttalelsen fra (...), som har lang erfaring med hunders adferd, må gir saken faglig tyngde og troverdighet.

(...)

Foretaket opprettholdt avslaget 7.11.25. Klagers mor klaget til Klageservice 10.11.25. Vedlagt klagen var et oversiktskart hvor det var tegnet inn hvor klager stod, hvor angrepet skjedde, og hvor sikrede befant seg da angrepet skjedde. Klageservice opprettholdt også avslaget.

Saken ble klaget inn til Finansklagenemnda av klagers mor på vegne av klager 13.11.25.

I forbindelse med behandlingen av saken i sekretariatet har klager sendt inn et skriv om hunderasen Cavalier King Charles Spaniel sitt temperament og lynne, hvor rasen fremstår som en lite aggressiv hund. Det er også sendt inn skjermbilder av kommentarer fra klagers Facebook-profil, hvor klagers hund beskrives som en snill og lite aggressiv hund av bekjente, samt skjermbilde av en melding fra hundetrener (...). Av meldingen fremgikk det at H aldri hadde vist tegn til aggresjon, redsel eller dominans på turer de hadde gått sammen med 25-30 andre hunder.

Klager krever erstatning for utgiftene som følge av skadene på hunden sin. Klager forklarer at sikredes schæfer rykket kraftig, rev seg løs selv om båndet var surret to ganger rundt hånden til sikrede, løp rett over veien og angrep. Hunden ga H nakkegrep og bet ham i bakbeinet. Klager ropte om hjelp, men måtte selv få hunden løs. Sikrede kom først etterpå og bidro ikke under angrepet. Klager viser videre til at veterinæren dokumenterte tydelige bitemerker, sikkel/våt pels i nakken og skade forenlig med bitt fra en større hund, og ikke bånd, slik sikrede hevder. Klager viser videre til at et vitne bekreftet angrepet, klagers rop, og at sikrede kom for sent, samt til at de besitter videoopptak og skriftlige uttalelser om H's atferd. Klager mener at sikredes tilbud om å betale halve egenandelen er en erkjennelse av ansvar.

Klager hevder at foretaket har basert avslaget kun på sikredes forklaring og oversett vitner, veterinærjournal, video, SMS-er og faglige uttalelser. Klager understreker at H verken er utagerende eller aggressiv. Hendelsen kunne vært unngått dersom sikrede hadde hatt kontroll over hunden, slik hundeloven §§ 3–4 krever. Når en hund river seg løs, løper bort og skader en annen hund, mener klager at det foreligger uaktsomhet etter skl. § 1-5.

Klager anfører at det er ubestridt at sikrede mistet kontroll over hunden sin og mener at terskelen for uaktsomhet i skl. § 1-5 nr. 4 er nådd. Sikrede viser til at veterinæren dokumenterte bitemerker og sikk/våt pels i nakken på H, og at skadebildet er forenlig med angrep fra en større hund. Det underbygger årsakssammenhengen. Klager bestriker at hun gikk etter sikrede, men peker på at hendelsen skjedde rett utenfor hjemmet hennes, og at hun var på vei hjem. Klager mener at uttalelser fra vitner, video, SMS-korrespondanse og samtidige reaksjoner ikke er tilstrekkelig vektlagt.

Klager viser også til at hun nå har fått opplysninger om at sikredes hund er avlivet, og at det viser at sikrede ikke klarte å håndtere hunden.

Forsikringsforetaket bestriker at det foreligger ansvar for sikrede. Foretaket anfører at sikrede ikke har opptrådt uaktsomt. Sett hen til opplysningene i saken, er det ikke grunnlag for å konstatere at sikrede har latt det mangle på tilbørlig tilsyn eller har handlet på en annen måte enn det som er rimelig å kreve for å hindre skade. Foretaket mener at det heller fremstår som at sikrede har forsøkt å avverge en konfrontasjon ved å snu seg og gå en annen vei.

Sikrede hadde hunden sin i bånd, og det fremstår som at det var lite hun kunne ha gjort annerledes for å avverge situasjonen. Foretaket kan derfor ikke se at skl. § 1-5 kommer til anvendelse som ansvarsgrunnlag. Det foreligger da ikke noe erstatningsgrunnlag, og ansvarsforsikringen kommer ikke til anvendelse. Foretaket bemerker at sikredes tilbud om å dekke deler av kostnadene ikke er tilstrekkelig til å konstatere rettslig erstatningsansvar.

Finansklagenemnda Skades begrunnelse

Spørsmålet er om foretaket er ansvarlig for skade på klagers hund under sikredes ansvarsforsikring.

Nemnda mener denne saken reiser bevismessige spørsmål som ikke egner seg for skriftlig saksbehandling, jf. vedtektene for Finansklagenemnda pkt. 4.1 bokstav d) hvorefter en sak kan avvises fra nemndsbehandling dersom «saken ikke lar seg behandle uten at dette i særlig grad går utover klageorganets effektivitet» og lov om godkjenning av klageorganer for forbrukersaker § 14 første ledd bokstav f). Det følger av Prop. 32 L (2015-2016) under pkt. 10.6.1.3 at avvisningsregelen kan benyttes «der klageorganet ikke anser tvisten å være egnet for deres behandling, for eksempel på grunn av bevissspørsmål», jf. også FinKN 2017-408 og 2018-077.

Utgangspunktet for ansvar for hundeeieren er hundeloven § 27, som igjen viser til skadeerstatningsloven (skl.) § 1-5 nr. 4:

Skade som voldes av dyr og som ikke går inn under bestemmelsene om ansvar uten skyld i nr. 1 til 3 ovenfor, plikter eier og innehaver å erstatte dersom han har latt det mangle på tilbørlig tilsyn eller på annen måte ikke har gjort det som er rimelig å kreve for å hindre skade.

Partene synes å være enige om at det var en viss avstand mellom klager og sikrede da sikredes hund slet seg fra sikredes grep, at hundens bånd var kveilet to runder rundt sikredes hånd, og at sikredes hund deretter løp mot klagers hund og bjeffet mye. Derimot er partene uenige om hva som utløste at sikredes hund slet seg fra sikredes grep. Sikrede har forklart at klagers hund bjeffet og knurret i forkant av hendelsen, og at sikrede derfor valgte å gå en annen vei, men at klager og

klagers hund kom nærmere, og at sikredes hund da reagerte ved å kaste seg bakover og løpe mot klagers hund. Klager har forklart at sikredes hund plutselig og uprovosert bykset bakover slik at sikrede mistet kontrollen og glapp båndet, at sikredes hund løp mot klagers hund og angrep voldsomt. Nemnda har ikke grunnlag for å ta stilling til hvilken forklaring som er korrekt. Dette spørsmålet bør belyses med muntlige forklaringer i en hovedforhandling.

Avgjørelsen er enstemmig.

Finansklagenemnda Skades konklusjon

Saken avvises.

Ved behandlingen deltok Trine-Lise Wilhelmsen (leder), Merete Anita Utgård (bransjerepresentant) og Hege Sundby (forbrukerrepresentant).